

A Fővárosi Ítéltábla a Bézi & Jaczkó Ügyvédi Iroda (**ügyvédi iroda címe** ügyintéző: dr. Bézi László ügyvéd) által képviselt **felperes neve (felperes címe)** felperesnek, a Gergelyné dr. Mohácsy Edit jogtanácsos által képviselt **alperes neve (alperes címe)** alperes ellen, biztosítási szerződés teljesítése iránt indított perében, a Fővárosi Törvényszék 2015. január 29. napján meghozott, 26.G.40.817/2009/160. számú ítélete ellen, az alperes részéről 164. és 166. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, és az alperes marasztalását 8.271.816 (nyolcmillió-kétszázhetvenegyezer-nyolcszázötvenhat) forintra és napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatra leszállítja. Az alperest a felperes javára perköltség fizetésének kötelezettsége alól mentesíti, és a felperest kötelezi, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 1.200.000 (egymillió-kétszázezer) forint elsőfokú perköltséget. Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 2.500.000 (kétfmillió-ötszázezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes keresete szerint összesen 51.017.025 forint, és ebből 22.965.225 forint biztosítási szolgáltatás, 26.149.500 forint a ... és közötti időszakban felmerült és szerződésszegéssel okozott kártérítés címén követelt elmaradt haszon, továbbá 1.902.300 forint költség és ezek-jétől a kifizetésig járó késedelmi kamat megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

Előadta, hogy a szám alatti kockázatviselés helyre óta az alperesnél rendelkezett jégkárra kiterjedő újra kötött vállalkozói vagyónbiztosítással. A kockázatviselés helyén jégeső következtében-én károsodott egy hűtőházas ingatlan tetőszerkezete. A biztosító azonban szolgáltatásának a teljesítését visszautasította azzal, hogy a károsodás a tető kivitelezési hibájára vezethető vissza.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, annak jogalapját, és 8.271.816 forint tető-kárt meghaladóan az összecszerűségét is vitatta. Álláspontja szerint a bekövetkezett kár a tető ...-ban elvégzett szigetelésének hibájával áll okozati összefüggésben, ezért teljesítési kötelezettség nem terheli.

Állította, hogy a Ptk. 540. §-a, valamint 544. §-a alapján a szolgáltatási kötelezettsége nem állt be. Arra is hivatkozott, hogy a szerződési feltételei szerint (VBSZ-96. V/6.) szolgáltatási kötelezettsége a közvetett károkra nem terjed ki.

Az elsőfokú bíróság közbenső ítéletével megállapította, hogy az alperes a vagyonbiztosítási szerződés teljesítésére köteles oly módon, hogy a bekövetkezett kár tekintetében 90 %-os arányú helytállási kötelezettsége áll fenn.

Az alperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság közbenső ítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárásra, új határozat hozatalára utasította. Végzésében kifejtette, hogy az alperes által a pert megelőzően felkért, valamint az előzetes bizonyítás keretében a felperes kérelmére kirendelt szakértők véleményei közötti különbségek, ellentmondások feloldásának elmulasztása olyan lényeges eljárási szabálysértés, amely miatt szükséges a tárgyalás kiegészítése. Előírta az elsőfokú bíróságnak, hogy az alperes indítványa alapján más szakértőt rendeljen ki, a szakkérdések komplex jellegére tekintettel, lehetőleg szakértői intézetet. A szakértő ismételt helyszíni szemle alapján adjon választ arra, hogy a károsodott tetőfelületeken milyen szigetelő anyagot alkalmaztak, a kivitelezés időpontjában a tetőszigetelésnek milyen szakmai szabályoknak kellett megfelelnie, azokat az előírásokat betartották-e. A tetőfelület egyenetlenségeire, illetve az építmény rendeltetésére figyelemmel a megfelelő típusú szigetelést választották-e. Az esetleges téves anyagválasztás a szigetelés hibás felhelyezése és a páratechnikai réteg hiánya közrehatott-e a jégverés által keletkezett károokban.

Az új eljárásban az elsőfokú bíróság előbb az ... Intézetét, majd pedig a ... Testületet (a továbbiakban: ...) rendelte ki szakvélemény adására. Szakvéleményük előterjesztését követően az eljáró szakértőket a tárgyaláson meghallgatta. Ezt követően hozott ítéletével az alperest 22.965.222 forint felmerült kár, valamint 26.149.500 forint elmaradt haszon, ennek napjától a kifizetés napjáig számított Ptk. szerinti kamata, valamint 1.902.300 forint perköltség megfizetésére kötelezte. Ítéletének indokolása szerint a felek között ...-án vagyonbiztosítás jött létre, amelyre irányadó volt az alperes viharvár biztosítás kiegészítő feltételeinek VHB-07 1.2. a) és c) pontja, amely alapján a biztosító köteles volt a szerződésben meghatározott mértékben megtéríteni a jégeső által a biztosított épületek tetőzetében keletkezett károkat. Kiemelte, hogy az alperes a tetőszerkezet burkolási állagának ismeretében kötött a felperessel biztosítási szerződést. A biztosítási esemény pedig mindössze 11 nappal a szerződéskötést követően történt. Utalt arra, hogy az ítéltábla hatályon kívül helyező végzésében foglalt iránymutatás szerint járt el a szakértői bizonyítás során. A kirendelt szakértői intézetek közül a ... véleményében foglaltakat látta ítélete alapjául elfogadhatónak. Kiemelte, hogy az alperes által felkért szakértő véleménye szerint sem hibázott a kivitelező az anyag kiválasztásánál. A kirendelt szakértő szerint továbbá a kivitelező a felhasznált szigetelőanyagokat a tetőszigetelésre vonatkozó előírásoknak megfelelően választotta ki és helyezte fel. A Testület véleményében foglaltakat alapul véve megállapította, hogy a páratechnikai réteg hiánya nem játszott szerepet a kár bekövetkeztében, a szabvány nem tiltja az egyrétegű szigetelést. Kifejtette: az alperes mentesülése érdekében alaptalanul hivatkozott a biztosítás különös feltételeinek VTB-07 6.14. h) és i) pontjában foglaltak előírásaira, ami szerint nem kell megtérítenie a kárt, ha az az épület avultságával, a karbantartás elmulasztásával, építési- és üzemeltetési szabályok be nem tartásával összefüggésben, vagy tervezési és kivitelezési hibák és hiányosságok miatt keletkezett. A biztosítási szerződés megkötése és a biztosítási esemény bekövetkezése között eltelt idő alatt ugyanis a tetőszerkezetben, annak műszaki állapotában nem történt változás. A biztosítási ajánlatban a biztosításközvetítő „jó” minőségűnek nyilvánította a tetőt, a szerződési feltételekben pedig nem szerepelt, hogy a szerződés megkötését megelőző időszakra vonatkozóan az alperesnek milyen elvárásai vannak a felperessel szemben. Rámutatott, hogy a évben történt felújítási munkákat követő egy év alatt semmilyen beázás nem volt a tetőfelületen, vagyis a szigetelés ellátta a

funkcióját. A káreseményt követően készült videofelvétel, valamint a fényképfelvételek tanúsága szerint a jég által ütött lyukak eloszlása nem volt egyenletes a tetőfelületen. Ebből álláspontja szerint nem volt megállapítható ítéleti bizonyossággal, hogy a jég által okozott kár mértéke a tetőszigetelés minőségével áll okozati összefüggésben. Nem rajzolódott ki továbbá a különböző szigetelési felületek károsodása közötti egyértelmű eltérés sem. Rámutatott, hogy a jégesőt kísérő viharos szél nem bontotta meg a tetőszigetelést, így a csapadékvíz elleni szigetelés rögzítése megfelelő volt. A jégkár mértékének és a tetőszigetelés minőségének összefüggései a rendelkezésre álló iratanyag, fotók alapján nem voltak igazolhatók. Hangsúlyozta, hogy a tetőt a kár keletkezése óta eltelt időben teljes felületén új szigeteléssel látták el, ezért a kárkori állapot a helyszínen már nem lett volna megítélhető. A vagyonbiztosítási szerződés teljesítéseként ezért a Ptk. 536. § (1) bekezdése, és 553. § (1) bekezdése alapján az alperest nettó 22. 965.225 forint helyreállítási költség, valamint a raktárainak igénybevételeéről kötött szerződésekkel bizonyított 26.149.500 forint elmaradt haszon megfizetésére kötelezte.

Az elsőfokú ítélettel szemben, annak megváltoztatása és a kereset elutasítása iránt az alperes terjesztett elő fellebbezést.

Fellebbezése szerint a felperes bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget, amennyiben értékelhető okirattal a tetőnek sem a kár előtti, sem a kár utáni felújítást nem bizonyította. Hivatkozott arra, hogy az általános, különös és kiegészítő feltételei egymásra épülve határozzák meg a biztosítás szerződési feltételeit. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta a VBSZ-96. számú általános szerződési feltételeinek rendelkezését. Kiemelte, hogy a VTB-07. 6.14. h) és i) pontjában foglalt kizárások arra az esetre vonatkoztak, amennyiben a kár bekövetkezése okozati összefüggésben áll az építési szabályok be nem tartásával vagy a kár kivitelezési hibák, hiányosságok miatt keletkezett.

Álláspontja szerint az ... Intézete által készített szakvélemény aggálytalan, és aszerint a jégverés által keletkezett károk a felújítási hibákkal hozhatók összefüggésbe. A felperes értékelhető kifogást nem fogalmazott meg a Intézet véleményével kapcsolatban, kizárólag azért ragaszkodott a helyszíni szemle tartásához és az ... kirendeléséhez, mert az kedvezőtlen volt számára. Amint azonban a ... számára kedvező véleményt adott, azonnal tudomásul vette, hogy a helyszíni szemle szükségtelen. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta a Intézet véleményének a kiegészítésére vonatkozó indítványát. Ezzel szemben a felperes indítványa alapján kirendelte a ...-et annak ellenére, hogy a kirendelésnek a Pp. 182. § (2) bekezdésében írt feltételei nem álltak fenn, nem került sor ugyanis a kirendelt szakértők meghallgatására a felmerült szakkérdés tisztázása érdekében. Álláspontja szerint a ... által adott szakvélemény megalapozatlan, mert a felperes a felújításra vonatkozóan semmilyen okiratot nem tudott a szakértő számára átadni. Azért is megalapozatlan, mert jogkérdésben foglalt állást, illetve azonos tényekből a korábbi szakértőktől indokolatlanul eltérő következtetésekre jutott. A szakvélemény önmagának is ellentmondott, amennyiben elismerte a szigetelés fektetésére vonatkozó alperesi megállapítások helyességét és a fektetési hibákat, ennek ellenére nem állapított meg összefüggést a kár és a szigetelési hibák között. Kiemelte, hogy a perbeli esetben nem új tetőszigetelésről volt szó, hanem a meglévő tető egyrétegű oxidlemezzel történt felújításáról. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta, hogy a ...-án megtartott tárgyaláson lejátszott, a ...-es helyszíni szemléről készült videofelvételen a felperes részéről jelenlévőktől olyan nyilatkozatok hangzottak el, amelyek elmarasztalóak voltak a tetőfelújítás kivitelezésével kapcsolatban. Álláspontja szerint a bíróságnak azért is ki kellett volna zárnia a bizonyítékok köréből a ... által készített szakvéleményt, mert azt nem igazságügyi szakértő készítette. **F.Zs.** ugyanis nem a szakértői testület tagja, és annak bíróság előtti képviselőjére sem volt jogosult a 33/2007. (VI. 22.) IRM rendelet 14. § (3) bekezdése és 19. § (4) bekezdése szerint. A jogszabályi előírással szemben a testületi véleményen pedig csupán a ... elnökének az ellenjegyzése szerepelt. Hangsúlyozta, hogy az eljáró szakértő nem vette figyelembe a

...-os felújítást, tehát éppen a mentesülését megalapozó körülményeket nem vizsgálta. Álláspontja szerint **Gy.L.** szakvéleménye is ellentmondásos. Nem indokolta ugyanis, hogy az általa is másodosztályúnak minősített felújítás minősége miért nem befolyásolta a jégkár bekövetkezését, illetve ha nem lenne szigetelési hiba, mennyivel lenne kisebb a bekövetkezett kár. Utalt arra, hogy mind **Sz.S.** szakértő, mind pedig az ... szakértője, **T.Z.** szerint van okozati összefüggés a helytelenül végzett felújítás (vízszigetelés hibája) és a bekövetkezett kár között. Álláspontja szerint, amennyiben a bíróság nem is zárja ki a bizonyítékok köréből a ... véleményét, akkor a Ptk. 544. §-a alapján felperest terhelő felvilágosításadási kötelezettség megszegése miatt kellett volna a keresetet elutasítania. A felperes ugyanis felhívás ellenére nem igazolta a ...-os felújítás tervezési- és kivitelezési munkáinak műszaki tartalmát, és ezzel olyan jogi helyzetet teremtett, hogy a bizonyítási teher - a Kúria eseti döntésében kifejtettek szerint - megfordult.

Kiemelte, hogy a felperes -én már kötött biztosítást az ingatlanra, amely azonban díjnemfizetés miatt megszűnt. Továbbá a szerződési ajánlaton a tetőszerkezet állapotáról a felperes tett nyilatkozatot. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság azt a hivatkozását sem értékelte, hogy a Ptk. 540. § alapján mentesül a szolgáltatás alól, mert a felperes nem bizonyította, hogy a tető rossz állapota, illetve a szakszerűtlen felújítás nem hatott közre a kár bekövetkezésében. Álláspontja szerint a rendelkezésre álló szakvéleményeket az elsőfokú bíróság törvénysértően, és a hatályon kívül helyező végzéssel ellentétesen mérlegelte, amennyiben **Sz.S.** szakvéleményét nem vette figyelembe, illetve az Intézete által készített szakvéleményt - indokolatlanul - mellőzte. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta, hogy a tetőszigetelési hibák okozati összefüggésben vannak a jégverés okozta kár nagyságával, hiszen azt valamennyi közreműködő szakértő elismerte, hogy a hibák alapvetően meggyengítették a tető jégveréssel szembeni mechanikai ellenállását. Utalt arra is, hogy nem csupán a saját szakértője állította, hogy a beépített oxidlemez alkalmatlan volt az egyrétegű tetőfelújításra, hanem a lemez gyártója is. Kifogásolta, hogy a bíróság azt is figyelmen kívül hagyta, hogy a csarnok tetejének kizárólag az a része sérült meg oly módon, hogy az csak teljes átfedéssel volt javítható, ahol ...-ban a hibás szigetelés történt. Kifogásolta azt is, hogy az elsőfokú bíróság a biztosítási összeget annak ellenére 22.965.225 forintban állapította meg, hogy azt 8.271.816 forintot meghaladóan vitatta. Hivatkozott arra, hogy a biztosítási szerződés VBSZ-96. V/6. pontja alapján szolgáltatása közvetett károokra, így az elmaradt haszonra nem terjedt ki. Az összecszerelés alátámasztására pedig a felperes által becsatolt okiratok egyébként is alkalmatlanok voltak. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a felperes elmaradt haszon iránti keresetét kártérítés címén úgy ítélte meg, hogy ítélete erre vonatkozó indokolást nem is tartalmazott. Álláspontja szerint nem tekinthető szerződésszegésnek, amennyiben a biztosítási esemény bizonyítottsága hiányában szolgáltatását nem teljesíti. A késedelmi kamaton felül kár azért sem követelhető, mert magatartása nem volt jogellenes és felróható.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen tárta fel és a bizonyítékokat megfelelően értékelte. Kiemelte, hogy a bejelentési és a tájékoztatási kötelezettségének nyomban és maradéktalanul eleget tett. Az alperes hivatkozásával ellentétben a bíróság a mentesülés szerződésben meghatározott feltételeit vizsgálta. A mentesülési okok bizonyításának sikertelensége pedig az alperes terhére volt értékelendő. Utalt arra, hogy a hatályon kívül helyező végzésében az ítéletábla maga is arra az álláspontra helyezkedett, hogy az alperes szolgáltatási kötelezettsége valószínűsíthetően fennáll, és további bizonyításra csak a kötelezettségének mértéke tekintetében van szükség. Annak bizonyítása tehát, hogy a tetőn végzett munkálatok minősége a károsodáshoz hozzájárult legfeljebb kármegosztást eredményezhetett volna. Utalt arra, hogy a kecskeméti intézet szakvéleménye azért megalapozatlan, mert a szakértő nem vizsgálta, hogy a jégverés következtében a feltételezett kivitelezési hibák nélkül mekkora károsodás érte volna a tetőt. Továbbá a korábban megállapított tényekkel ellentétesen jutott arra a következtetésre, hogy a károsodások csak a felújítással érintett

tetőrészen következtek be. Álláspontja szerint a ... kirendelésének a Pp. 183. § (2) bekezdésében meghatározott feltételei fennálltak, ugyanis a testület kirendelését megelőzően a bíróság **T.Z.** és **Gy.L.** szakértőket meghallgatta. A törvény pedig nem azt írja elő, hogy a meghallgatásnak együttesen kell történnie, hanem, hogy a kérdés két egymástól független szakvélemény alapján se legyen eldönthető. A szakértői testület kirendelése összhangban állt az ítéletábra perben hozott korábbi döntésével is. Kiemelte: a ... a korábbiakhoz képest azonos ténymegállapításokból levont eltérő következtetéseit indokolta. Ugyanakkor csak a rendelkezésre álló iratanyag alapján vizsgálható kérdéseket válaszolta meg, a szakmailag alá nem támasztható tényállításoktól tartózkodott. A testület ténylegesen vizsgálta a felújítás ismert részleteit. Az alperesnek a szakvéleménnyel kapcsolatos alaki kifogásai egyrészt komolytalanok, másrészt a ... elnökének tájékoztatása azokat eloszlatta. Kifejtette, az alperes eljárási jogai nem csorbultak azáltal, hogy az előzetes bizonyítási eljárás során kirendelt **Gy.L.** szakértő a helyszíni szemléről nem értesítette, mert a véleményéről a lehető legrövidebb időn belül értesült. Az az alperesi állítás pedig megalapozatlan, hogy a szakértő ne tudta volna megállapítani a szigetelési hibák miatt bekövetkezett kár mértékét, a korábbi elsőfokú közbenső ítélet ugyanis éppen a szakértő által meghatározott 90-10 %-os közrehatási arányon alapult. Álláspontja szerint tartalmi hiányosságai miatt az elsőfokú bíróság megalapozottan mellőzte **T.Z.** szakvéleményét. Ugyanakkor az ő szakvéleménye alapján sem nyert kétséget kizáróan bizonyítást, hogy a kárt egyedül a kivitelezési hibák okozták. Állította: a káreseményt a Ptk. 544. § (1) bekezdésének megfelelően haladéktalanul bejelentette az alperesnek, az azzal kapcsolatos felvilágosítást megadta, és lehetővé tette számára azok ellenőrzését. Az pedig nem róható a terhére, hogy miután az alperes a szerződés teljesítését megtagadta, a tevékenysége folytatása érdekében a tetőt saját költségén helyreállította. Tagadta, hogy a Ptk. 540. § alapján fennálló közlési kötelezettségét megszegte. Változatlanul fenntartotta, hogy a szerződés megkötésekor az alperes tisztában volt a tető állapotával, azt képviselője „jó” minőségi osztályba sorolta. Álláspontja szerint a műszaki állapot vizsgálata és rögzítése a biztosító felelősségi körébe tartozott, ezért az ennek elmaradásából fakadó kockázatokat is ő viseli. A biztosítási ajánlat tétele során jóhiszeműen járt el, tudomása szerint ugyanis nem volt probléma a szigeteléssel, a felújítást követő egy év alatt beázás nem történt. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem bírálta felül a másodfokú bíróság iránymutatását, hanem éppen a szakvélemények közötti ellentmondások feloldása céljából rendelte ki a Hangsúlyozta, hogy a **Sz.S.** szakvéleményéhez csatolt fotók is tanúsítják a ... és **Gy.** szakértő azon megállapítását, hogy semmilyen különbség nem volt megállapítható az eltérő szigetelésű tetőfelületek károsodása között. Így valóban nem volt olyan egyértelmű következtetés levonható, hogy a felújítás lett volna a károsodás kizárólagos kiváltó oka. Utalt arra, hogy keresete 8.271.816 forintot meghaladó részére vonatkozóan az alperes ellenkérelmet nem terjesztett elő. Az elsőfokú bíróság pedig a ténylegesen felmerült helyreállítási költségekre figyelemmel határozta meg a megtérítendő kár összegét. Kifejtette, hogy a VBSZ-96,V/6. pont rendelkezése nem mentesíti alperest a kártérítési kötelezettsége alól. Az elmaradt haszon ugyan általában valóban közvetett kár, esetében azonban kizárólag az alperes rosszhiszemű magatartásának a következménye, ami azért merült fel, mert alperes nem tett eleget szerződéses kötelezettségének: a kár tényét és a helytállási kötelezettségét vitatta, emiatt az ingatlan használhatósága hosszú időn keresztül nem volt biztosítható. A saját felróható magatartására előnyök szerzése végett pedig nem hivatkozhat.

Az alperes a felperes ellenkérelmére észrevételt tett. A fellebbezésében már előadott érvein túl ebben arra hivatkozott, hogy amíg a felperes nem bizonyítja kétséget kizáróan az okozati összefüggést a biztosítási esemény és a kára között, addig a biztosító mentesülésének a kérdése fel sem merülhet. A ... véleményével ellentétben a Tóth-féle szakvélemény szakmai indokokat tartalmaz. A bírói gyakorlat pedig egységes abban, hogy a szakvélemények közötti ellentmondások feloldását a bíróságnak a szakértők együttes meghallgatása útján kell megkísérelnie. A Ptk. 540. §-a

alapján mentesül, mert a felperes nem bizonyította, hogy a tető rossz állapota és a szakszerűtlen felújítás nem hatott közre a kár bekövetkeztében. A szakértő által megállapított kárösszegen felüli kár bizonyítása a felperest terhelte, azonban a szakvélemény kiegészítésére vonatkozó indítványa felperesnek nem volt.

A Fővárosi Ítéltábla teljes terjedelmében vizsgálta felül az elsőfokú bíróság ítéletét, mert annak első fokon jogerőre emelkedett rendelkezése nem volt [Pp. 228. § (4) bekezdése].

A fellebbezés nagy részben megalapozott.

Az elsőfokú bíróság az ítéltábla hatályaon kívül helyező végzésében foglalt iránymutatásnak eleget tett. A lefolytatott bizonyítás eredményeként az érdemi döntéshez szükséges körben a tényállást helyesen állapította meg, döntésével és annak indokaival azonban az ítéltábla csak részben értett egyet.

A fellebbezés elbírálása során az ítéltáblának abból kellett kiindulnia, hogy a felperes keresete a vagyonbiztosítási szerződés teljesítése mellett, részben a Ptk. 318. § (1) bekezdése és 339. § (1) bekezdése alapján szerződésszegéssel okozott kára megtérítésére irányult. Kártérítési igényét a felperes arra alapította, hogy kárbejelentése ellenére a biztosító a mentesülését eredményező körülmények fennállására hivatkozással a szolgáltatását nem teljesítette. Az ítéltábla álláspontja szerint önmagában az a magatartás, hogy az alperes a kárbejelentés ellenőrzésére szakértőt kért fel, majd a szakértő által megállapított tények alapján a mentesülésére hivatkozott, nem minősült szerződésszegésnek. Az alperesnek lehetősége volt arra, hogy a mentesülését megalapozó körülményeket a felperessel szemben megkísérelje bizonyítani. A bizonyítás azonban több szakértői vélemény beszerzése ellenére nem volt eredményes, amely azt jelenti, hogy szolgáltatási kötelezettsége a jogerős ítéletben megállapított határidő leteltével áll be. Szerződésszegés ezért nem állapítható meg, így az okozott kár megtérítése iránti igény jogalapja sem áll fenn. Az ítéltábla ugyanakkor kiemeli azt is, hogy további bizonyítékok nélkül a csatolt bértárolási és raktározási szerződések a kár felmerülésének, valamint az ok-okozati összefüggés fennállásának a bizonyítására sem voltak alkalmasak. Az elsőfokú bíróság ezért megalapozatlanul kötelezte a felperes elmaradt haszonból álló kára megtérítésére az alperest.

Az elsőfokú bíróság a ... által készített testületi szakvélemény alapján vetette el a biztosító teljesítését kizáró körülmények fennállását, és kötelezte biztosítási szolgáltatás teljesítésére az alperest. Az alperes fellebbezésében alaptalanul támadta a ... véleményének figyelembe vételét. Az ítéltábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen járt el, amikor a Pp. 183. §-a alapján a szakértői testület kirendeléséről döntött, és a lefolytatott szakértői bizonyítás eredményét is helytállóan értékelte. Az alperes ugyan megalapozottan kifogásolta, hogy a szakvéleményt a testületi tagok nem írták alá, továbbá, hogy **F.Zs.** nem a szakértői testület állandó tagja volt, és eseti szakértőként a kirendelő bíróság előzetes engedélye nélkül járt el. A szakértői testület elnökének a bíróság felhívására adott tájékoztatásai, illetve az eseti testületi ülés jegyzőkönyvének megküldése (144. szám alatt) alapján azonban a testületi szakvélemény formai hibája [33/2007. (VI. 22.) IRM rendelet 18. § (3)-(4) bekezdése] annak bizonyító erejét nem érintette, és bizonyítékként való értékelését nem tette kizárttá. Az előterjesztett szakvélemény a bizonyított tényekkel ellentétben nem állt, következtetései a logika szabályainak megfelelőek, a kirendelés alapján eljáró eseti szakértő szakértelme pedig nem volt megkérdőjelezhető.

A ... kirendelése azért vált szükségessé a perben, mert a korábban eljáró ... Intézete a sérülések eloszlásának és az eltérő szigetelésű tetőfelületek elhelyezkedésének precíz vizsgálata nélkül

egyértelműen a felújítás során elkövetett kivitelezési hibákkal hozta okozati összefüggésbe a tetőben bekövetkezett károkat. A korábban eljáró szakértők közül ugyanakkor - sem az előzetes bizonyítás során kirendelt **Gy.L.**, sem az alperes által felkért **Sz.S.** - nem tett ilyen megállapítást, a szigetelési hibáknak a kár bekövetkeztében különböző mértékű, de legfeljebb részoki szerepet tulajdonítottak. A szakértők véleménye között alapvetően nem a megállapítható tények tekintetében mutatkozott különbség, hanem abban, hogy a hiányzó adatoknak milyen jelentőséget tulajdonítottak, és azokból milyen következtetéseket vontak le.

A ... véleménye szerint a jégkár mértékének és a tetőszigetelés minőségének összefüggései a rendelkezésre álló iratanyag, fotók alapján nem igazolhatók. A sérült és ép felületek mindenütt foltonként, sávokban, véletlenszerű eloszlásban láthatók. Nem rajzolódik ki a különböző szigetelésű felületek közötti egyértelmű eltérés sem. Pontos kártérkép és annak megfelelően dokumentált feltárások nélkül a felhasznált szigetelőanyag minőségének és felhelyezésének a jégkár nagyságában játszott közrehatása nem határozható meg. Tekintettel arra, hogy a mentesüléséhez vezető körülmények (VTB-07 6.14. h)-i) pontjában meghatározott kivitelezési hibák) bizonyítása a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján az alperest terhelte, és a lefolytatott szakértő bizonyítás nem vezetett eredményre, az elsőfokú bíróság megalapozottan alkalmazta a bizonyítatlanság következményét az alperes terhére.

A felek szerződésére alkalmazni rendelt vagyonbiztosítás általános szerződési feltételei (VBSZ-96. I/5-6. pontjai) - a Ptk. 540. §-ával egyezően - a felperes közlési kötelezettségét a biztosítás elvállalása szempontjából lényeges olyan körülmények vonatkozásában állapították meg, amelyeket felperes ismert vagy ismernie kellett. Az alperes a tetőszerkezet állapotára, és annak szakszerűtlen felújítására hivatkozással állította a felperes Ptk. 540. §-án alapuló kötelezettségének megsértését. A perben azonban kizárólag az vált kétséget kizáróan megállapíthatóvá, hogy a felperes a tetőt ...-ban felújította. Arra nézve nem merült fel adat, hogy ezt követően volt olyan beázás, amely miatt a tető felújítás hibájáról tudomást szerzett volna. Az általa nem ismert körülmények ezért a biztosítási esemény bekövetkezésében való közrehatásuk esetén sem alapozták meg a biztosító mentesülését.

A felperes a biztosító szabályzatában előírt módon a Ptk. 544. § (1)-(2) bekezdése szerinti kárbejelentési kötelezettségének is eleget tett. Bejelentési kötelezettsége magára a biztosítási eseményre vonatkozik és nem a biztosító mentesülését eredményező körülményekre. Az alperes alaptalanul hivatkozott a felperes mulasztására, illetve arra, hogy emiatt lényeges körülmények váltak kideríthetetlenné, ugyanis a mentesüléséhez szükséges együttes feltételek egyike sem valósult meg. Megjegyzi az ítéletábra, hogy a kár bekövetkezését elsősorban az alperes által megbízott szakértőnek kellett volna rögzítenie oly módon, hogy az alperes arra a mentesülése érdekében eredményesen hivatkozhatna.

Mindezek miatt az elsőfokú bíróságnak helyes volt az az álláspontja, hogy az alperes köteles a biztosítási szerződés teljesítésére, a teljesítendő biztosítási szolgáltatás - tetőjavítási költség - összegének meghatározásával azonban az ítéletábra nem értett egyet.

A felperes a másodfokú tárgyaláson úgy nyilatkozott, az elsőfokú eljárás során tudomással bírt arról, hogy öt terheli kára összecszerűségének bizonyítása. A tető javítási költségét a szakértő által megállapítotthoz képest lényegesen magasabb összegben jelölte meg, annak indokoltsága azonban kizárólag szakértői bizonyítás eredményeként lett volna megállapítható. A felperesnek erre vonatkozó indítványa nem volt, ezért a Pp. 3. § (3) bekezdése alapján a bizonyítatlanságot az ő terhére kellett értékelni.

Az ítéletábra ezért az alperes marasztalását 8.271.816 forint javítási költségre és annak késedelmi kamatára leszállította. Az elsőfokú bíróság a megítélt késedelmi kamat mértékét elmulasztotta feltüntetni ítéletének rendelkező részében, és az ítélet indokolása sem tartalmazta a késedelmi kamat megítélésének jogszabályi alapját. Az ítéletábra ezért a kamat mértékét a Ptk. 301. § (1) bekezdése szerint határozta meg, a felperesnek ugyanis a Ptk. 301/A. § (1)-(2) bekezdésének alkalmazására irányuló kereseti kérelme nem volt (Pp. 215. §).

Mindezek eredményeként a felperes pernyertességének aránya 16 %-ra csökkent, ami a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján indokolta az alperes mentesítését a felperes javára perköltség fizetése alól és a felperes kötelezését az alperes perköltségének megtérítésére. A perköltség összegének meghatározásakor az ítéletábra figyelembe vette az alperes által előlegezett költségeket is.

Az ítéletábra a kifejtetteknek megfelelően a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú ítéletet részben megváltoztatta.

A fellebbezés nagyobb részben eredményre vezetett, ezért a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján a felperes a pervesztessége arányában a 2.350.000 forint megfizetett fellebbezési illetékből, valamint 150.000 forint képviseleti költségből álló másodfokú perköltséget volt köteles az alperesnek megfizetni.

Budapest, 2015. október 13.

Világhyiné dr. Böcskei Terézias. k.
a tanács elnöke

dr. Csóka István s. k.
előadó bíró

. Lente Sándor s. k.
bíró

A kiadmány hitelül:

....
tiszttviselő